Ochii artistului sunt subordonați valorilor afective

On Iunie 15, 2023

Elementul perceput tinde să se manifeste în realitatea ta, adesea printr-o percepție transfiguratoare asupra lui.

Dacă ochiul știe să vadă, atunci mintea poate să cuprindă concretul, iar inima se înviorează precum floarea ce se hrănește cu lumină. Mai ales când sunt în vacanță pe litoral, relaxat, binedispus, înviorat de sentimentul unui acord misterios între profunzime și puritate, atunci mintea lucrează cel mai bine, fiindcă ochiul nu se mai străduiește să observe, ci admiră cu adevărat, recunoaște frumosul pur din tabloul unei lumi renăscută din lumină. Valorile afective atribuite locului în care mă aflu, confruntându-le cu un element expresiv restrâns, precum liniștea sau împlinirea, se ascund în spatele unei imagini pline de sens *Atalyente Dimielasarr Esotrenthis*, moment al regăsirii de sine, al credinței, al amintirilor.

Văd marea, aud sunetul valurilor într-un loc în care detaliile contează, și simt mirosul sărat al apei care parcă înlocuiește aerul, care te relaxează instant, eliminând tensiunea, irascibilitatea și neliniștea, cel puțin pe termen scurt. Iar asta mă ajută să-mi formez o imagine mai amplă în abordarea fenomenului artistic, fiindcă pictura nu este doar desen și culoare, viziune și perspectivă, ci reprezintă extensia un simț puternic conectat la viață.

Dacă ochii mei sunt subordonați valorilor afective pe care le construiește locul în care mă aflu, fără să simt vreo descărcare tensională pe măsură ce creierul se obișnuiește cu vizualizarea unor imagini care îndeamnă la relaxare, atunci procesul de creație se desfășoară spontan și automat.

Şi, ce sunt valorile afective? Ce reprezintă ele într-un moment de receptare a unei impresii care schimbă mișcările sufletului, asemănătoare construcției unei poezii care găsește, mai presus de orice, combustia necesară arderii în ea însăși?

Leadership: Te folosești de imaginea unor plăsmuiri care devin metafore, pentru a-ți alimenta sinele pătruns de nevoia de exprimare a unei stări emoționale?

Valorile afective sunt pilaștrii aducerii aminte a unui număr uimitor de senzații foarte profunde și prin urmare, sunt legate de existența sinesteziei, adică perceperea simultană a unui ansamblu de elemente auditive, vizuale, olfactive. Pe lângă asta, valorile afective, ferecate într-o anumită densitate spirituală, deci fără să rămână închise în rigoarea obositoare a unei gândiri obișnuite, țin de manifestarea cuplului Pensulă-Tuș, asociate la suflurile vitale Yin-Yang.

Bineînțeles, nu este vorba doar de niște abstracțiuni, repere cu „valoare” generală, indici ce reprezintă nivelul dezvoltării conștiinței, emoționalului și psihicului. În special, valorile afective sunt rezultatul conștientizării acelei stări de spirit senine, împăcate, pătrunse parcă de taina lucrurilor eterne care îl înconjoară pe artist.

Să enumăr câteva valori afective întâlnite la un artist: puritate, idealizare, apreciere, introspecție, împlinire, satisfacție, atașament, iluminare, delicatețe, exaltare, dăruire.

Toate acestea îmi ușurează nevoia de odihnă deplină, prelungită pe malul mării într-o ambianță liniștitoare, îmbogățită cu experiența relaxantă de vizualizare a unui asfințit încântător, a unei sfere de lumină colorată într-un splendid roșu-portocaliu, proiectată pe

planul unui orizont care transformă orice pictură într-un univers închis, perfect și suficient sieși.

Încă mă întreb dacă nu cumva natura a creat acest moment de dulce respiro special pentru mine, ca să pot intra mai ușor în comuniune cu divinitatea, încât să prefac prezentul într-un spațiu atemporal de beatitudine și serenitate, într-un design unic în care amintirile vor prinde viață din nou.

Leadership: Imaginea asupra căreia îți focalizezi atenția poate să evidențieze existența sinesteziei într-un cadru natural care rămâne neafectat de trecerea timpului?

Într-adevăr, ochii percep imaginea observabilă într-un orizont de timp apropiat acesteia, trecând orizontal printr-o cale care merge în sus până la "primul superior comun" și apoi înapoi în jos, până la planul unei retrospective reale asupra trăirilor autentice. Totuși senzația de "miros persistent, dar discret", poate să confere un cadru transmițător de sentimente. Mirosul mării îmi respectă valorile afective, nu retrage din mine sentimentul împlinirii sufletești care îl caracteriza pe cunoscutul pictor Nicolae Grigorescu, în viziunea scriitorului Alexandru Vlahuță:

"Grigorescu n-a căutat să dezlege probleme, nici să propovăduiască. La urma urmei, el n-a căutat nimic. Din mulțimea momentelor liniștitoare, din mulțimea de impresii, din fecundele puteri ale vieții lui s-a lămurit o parte de sine, o parte mai curată, mai luminoasă, mai demnă de tărâmul poeziei. Aceasta, și numai această a devenit pictură."

Şi acum îmi amintesc marea, cu puternicele ei valuri, părea interminabilă când o priveam de pe țărm. Dar, fiindcă nu puteam observa spațiul aflat dincolo de marginea orizontului observabil, nu puteam să știu dacă mărimea imaginii care îmi stârnea atenția, în totalitatea sa, era finită sau epuizabilă. Briza mării, mirosul sărat, relaxarea și zilele de odihnă pe plajă, au fost atuurile care m-au adus la starea prezentă. Oricum ar fi, fiecare zi petrecută pe litoral a fost un moment al regăsirii, al emoțiilor unice, al reîntoarcerii și nu în ultimul rând al amintirilor.

Sunt unele momente speciale pe care merită să le păstrez mult timp nu doar în amintire, ci și în culoare...

Încă mă întreb: de ce ochii mei au privit marea cu atâta afecțiune, uitând de tot și de toate? Fiindcă și marea m-a privit cu aceeași afecțiune, și din privirea ei am înțeles că și ea simțea același lucru. De parcă, uitându-se la mine, a vrut să uite de toată deșertăciunea acestei lumi. Privind-o cu dor, ea mi-a spus ceva înainte să plec, dar așa încât sa aud doar eu:

- Pe nisipul acela fin pe care îl spăl dintr-o suflare, numai un singur om, un artist înzestrat cu putere estetică, a lăsat urme vizibile, de neînlocuit. Am luat urmele înapoi, doar ca să fiu sigură că el se va întoarce la mine, și atunci îmi va dezvălui ce e puritatea, perfecțiunea, eternul, pacea, asociindu-le cu imaginea altor culori.

Leadershipul are în componența sa nevoia sufletească de a transcende, de a contempla frumosul spiritual, și de a intregra într-un întreg toate momentele care se realizează prin creație.

Ochii artistului sunt subordonați valorilor afective dacă iei în considerare aspectul următor: trebuie să treci prin toate stările de spirit "netrecătoare" dacă vrei să trăiești cu adevărat un moment sublim. Ochi aceștia știu să vadă, ca într-o apă limpede, tot ceea ce iese la suprafață cu patimă, dincolo de orice raționament onest, într-o imagine artistică: acea

lumină interioară care te conectează la tot și îți aduce pacea interioară, acel extaz al sufletului beat de libertate.

Această lumină interioară va străluci și în exterior, într-o pictură realizată în culori de apă.

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-artistului-sunt-subordonati-valorilor-afective.html